

Jiří Kára

17.8.1960 – 29.12. 2014

Jiří byl celkem chytrý kluk, ale zklackovatěl. Chytl se místní letenské party, z níž se začala tvořit kapela zkoušející v jednom bytě na Strossmayerově náměstí. Jezdilo se také na vyhlášené Antidiskotéky Jiřího Černého, kde se braly motivace, co hrát, ale jeho partu okouzli životní styl, sex, drogy a rokenrol. Posléze se jezdit i na undergroundové koncerty. Navzdory okolnostem se i tak vyučil písmomalířem. Pozdější zprávy odkazují na temné období, že Jiří Kára pojal drogy za svoji svébytnou součást. To určilo jeho další směřování. On nebyl zlý, pouze byl prostě svérázný. I tak mu to stačilo k pověsti známého letenského lékárenského čorkaře. V následujících letech byl několikrát zatčen a odsouzen za krádeže i násilné trestné činy, jak tvrdí, odseděl si celkem čtrnáct let. Toliko k jeho koketě s pražskou galerkou. Ovšem číslo jedna, dva, i tři v jeho životě byl chlást.

Není jasné, co pan Kára v životě plánoval, ale když v roce 1998 se rozhodl sezdat v tehdejším pražském Dřeváku na Letné, s lahváčkou v ruce, v nejbližším kruhu letenských samorostů, najal kameramana, aby to vše natočil. Seslal si gram héra do sliznic a za písně „Attack Me“ od kapely Rico vyvedl k oltáři nevěstu, nastávající Blanku Károvou. Obřad je leporelem prohřešků, kam až jde na svatbě zajít. Natočené video bylo určeno jen k soukromým účelům svatebčanů. Jenže jednomu z nich (Floydovi) vykradli byt a neznámý pachatel dal celé video cirka roku 2000 na YouTube. Zhruba tak se stal Jiří Kára letenskou celebritou.

Z bulvárů se zjistilo, jakoby za osudného zvolání „do roka do dne“, zbyla ze svatebčanů už jen polovina lidí a do dvou let tragicky zahynul / byl ubit, či jen prostě zesnul zbytek.

Stopa po Jiřím Károvi končí v roce 2014, což je údajně i rok jeho úmrtí.

Jiří Kára proti své vůli a značnému porušení soukromí – se stal internetovou letenskou instantní superstar. Jeho odkaz se znovu objevil v iniciativě letenských obyvatel, kteří podepisují petici za přejmenování nového nákupního centra na Letné (sic!) na OC Jiřího Káry. Je nutno dodat, že místu se teď přezdívá výstižně „Kárák“.

Nemysleme si, že Jiří Kára je jediný osud „nějakého“ svérázného alkopunkera.

Kolik z takových rádoby „trosek“ vytvořilo alespoň něco pro kulturu v podobě vernisáží, koncertů, či jen manifestů, které umělecky narušily stojaté vody společnosti. Kolik takových legend se skrývá v krajských nebo okresních regionech? Legenda o obětním beránku, Moreně, či jen zástupné oběti, kterou společnost určí za společný symbol ideí a jakési naděje, se řekněme naplňuje v zídle Dejvické nádržky v kultu Miloše Frýby. Není to vše snad další inkarnace pověstného Ferdý Žiletky, či ženy s otazníkem Olgy Hepnarové? Je snad člověk Jiří Kára oním dalším letenským obětním beránkem? Kdo ví. Každopádně ku příležitosti slavnostního otevření onoho nákupního centra 21. 11. 2019, se video-mappingem promítalo na stěnu ono video z té svatby ku připomenutí tohoto fenoménu.

Nájezd

Jak si stojí samotné video?

Uniklý film se těší na Česko-Slovenské filmové databázi (CSFD) 85%, není jasné, jak moc vytrolované. Uvádíme jen výběr charakteristických citátů k samotnému filmu.

Reality show/dokument jak má být. TOHLE je svatba jako řemen! Kult! :-)

Tragikomická výpověď ...pan textař asi hltá Guttalax po litrech, aby se mu uvolnilo to umělecký střevo.

Kdosi prohlásil, že díky tomuto dokumentu konečně získalo YouTube smysl. Nezbývá než souhlasit. :-)

Toto se nedá hodnotit...to snad není možný...to musí být zinscenovaný...ale to snad ani nejde...

Cinema verité v nejčistší podobě. Kultovní svědectví doby!

Pokud bych měla hodnotit kvalitu dokumentu, dala bych jednoznačně odpad, na druhou stranu beru v úvahu, že jsem měla možnost vidět něco, co už asi dlouho (možná nikdy) nevidím.

Především jsou to ryzí čistota, svoboda a autentičnost. Jiří Kára a jeho parta jsou lidé, kteří se nepřetvařují. Jejich vystupování zcela odpovídá jejich osobnostem a sociálnímu statusu. Nejsou z těch, ze kterých se stávají lepší lidé nasazením obleku. Kára a spol. na jakékoliv konvence etikety zvysoka kašlou, jsou opravdoví a platí pro ně parafrázovaná zásada „jak dole, tak nahore“. Když si chtějí v přípravné místnosti přihnout z lahváčky, přihnou si. Když mají chuť si zahajlovat, prostě si zahajlují. Neexistují totiž pro ně konvence, které by jim v tom mohly bránit... Svatba Jiřího Káry je život ve své neabsurdnější, ale při zamýšlení zároveň nejrealističtější podobě.

